

14 Hæc dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hæreditatem, quam distribui populo meo Israel: Ecce ego evellam eos de terra sua, & domum Juda evellam de medio eorum.

15 Et cum evulsero eos, convertar, & miserabor eorum: & reducam eos, virum ad hæreditatem suam, & virum in terram suam.

16 Et erit: si eruditi didicerint vias populi mei, ut jurent in nomine meo: Vivit Dominus, sicut docuerunt populum meum jurare in Baal: ædificabuntur in medio populi mei.

17 Quod si non audierint, evellam gentem illam evulsionem & perditionem, ait Dominus.

CAPUT XIII.

Sicut lumbare Jeremiæ absconditum in Euphrate computruit, sic Judæa primum Domino adhærens, propter superbiam & idololatriam ab ipso abjicitur, omnesque dispergentur: revocantur tamen a Propheta, ut sua pœnitentia devitent mala, aliqui Judas auferetur propter suas iniquitates, qui ad pœnitentiam nequit adduci ob inveteratam in malis consuetudinem: interponitur etiam Propheta commiseratio.

1 Hæc dicit Dominus ad me: Vade, & poside tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non inferes illud.

2 Et possedi lumbare juxta verbum Domini, & posui circa lumbos meos.

3 Et factus est sermo Domini ad me, secundo, dicens:

4 Tolle lumbare, quod possedisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens vade ad Euphraten, & absconde ibi illud in foramine petrae.

5 Et abii, & abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi Dominus.

6 Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me: Surge, vade ad Euphraten: & tolle inde lumbare, quod præcepi tibi ut absconderes illud ibi.

7 Et

7 Et abii ad Euphraten, & fodi, & tuli lumbare de loco, ubi absconderam illud: & ecce computruerat lumbare, ita ut nulli usui aptum esset.

8 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

9 Hæc dicit Dominus: Sic putrescere faciam superbiam Juda, & superbiam Jerusalem: & in laudem, & in gloriam: & non audierunt.

10 Populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, & ambulant in pravitate cordis sui, abieruntque post deos alienos ut servirent eis, & adorarent eos: & erunt sicut lumbare istud, quod nulli usui aptum est.

11 Sicut enim adhæret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinavi mihi omnem domum Israel, & omnem domum Juda, dicit Dominus: ut essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam: & non audierunt.

12 Dices ergo ad eos sermonem istum: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis languncula implebitur vino?

13 Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Ecce ego implebo omnes habitatores terræ hujus, & reges qui sedent de stirpe David super thronum ejus, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Jerusalem, ebrietate:

14 Et dispergam eos virum a fratre suo, & patres & filios pariter, ait Dominus: non parcam, & non concedam: neque miserabor ut non disperdam eos.

15 Audite, & auribus percipite. Nolite elevari, quia Dominus locutus est.

16 Date Domino Deo vestro gloriam antequam contenebrescat, & antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosos: expectabitis lucem, & ponet eam in umbram mortis, & in caliginem.

17 Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea a facie superbiæ: * plorans

I 5

• *Thre.*
1. 2.
plo.

plorabit, & deducet oculus meus lacrymam, quia captus est grex Domini.

18 Dic regi, & dominatrici: Humiliamini, sedete, quoniam descendit de capite vestro corona gloriæ vestræ.

19 Civitates Austri clausæ sunt, & non est qui aperiat: translata est omnis Juda transmigratione perfecta.

20 Levate oculos vestros, & videte qui venitis ab Aquilone: ubi est grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum?

21 Quid dices cum visitaverit te? tu enim docuisti eos adversum te, & erudisti in caput tuum: numquid non dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem?

22 Quod si dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi hæc? * Propter multitudinem iniquitatis tuæ revelata sunt verecundiora tua, polluta sunt plantæ tuæ.

23 Si mutare potest Æthiops pellem suam, aut pardus varietates suas: & vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum.

24 Et disseminabo eos quasi stipulam quæ vento raptatur in deserto.

25 Hæc sors tua, parsque mensuræ tuæ a me, dicit Dominus, quia oblita es mei, & confisa es in mendacio.

26 Unde & ego nudavi femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua.

27 Adulteria tua, & hinnitus tuus scelus fornicationis tuæ: super colles in agro vidi abominationes tuas. Væ tibi Jerusalem, non mundaberis post me: usquequo adhuc?

CAPUT XIV.

Siccitas magna in terra Juda propter peccata populi, & orans Propheta pro ejus liberatione & misericordia, prohibetur a Domino pro ipsis orare, nec suscipit Deus eorum jejunia & victimas: Propheta etiam illis securitatem promittentes una cum ipsis peribunt: luget Jeremias mortuos gladio & fame, populique peccata confitens orat pro misericordia.

1 Quod

1 Quod factum est verbum Domini ad Jeremiam de sermonibus siccitatis.

2 Luxit Judæa, & portæ ejus corruerunt, & obscuratæ sunt in terra, & clamor Jerusalem ascendit.

3 Majores miserunt minores suos ad aquam: venerunt ad hauriendum, non invenerunt aquam: reportaverunt vasa sua vacua: confusi sunt & afficti, & operuerunt capita sua.

4 Propter terræ vastitatem, quia non venit pluvia in terram, confusi sunt agricolæ, operuerunt capita sua.

5 Nam & cerva in agro peperit, & reliquit: quia non erat herba.

6 Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba.

7 Si iniquitates nostræ responderint nobis: Domine fac propter nomen tuum, quoniam multæ sunt averfiones nostræ, tibi peccavimus.

8 Expectatio Israel salvator ejus in tempore tribulationis: quare quasi colonus futurus es in terra, & quasi viator declinans ad manendum?

9 Quare futurus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salvare? tu autem in nobis es Domine, & nomen tuum invocatum est super nos, ne derelinquas nos.

10 Hæc dicit Dominus populo huic, qui dilexit movere pedes suos, & non quievit, & Dominum non placuit: Nunc recordabitur iniquitatum eorum, & visitabit peccata eorum.

11 Et dixit Dominus ad me: * Noli orare pro populo isto in bonum.

12 Cum jejunaverint, non exaudiam preces eorum: & si obtulerint holocaustomata, & victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio, & fame, & peste consumam eos.

13 Et dixi, A. a, a, Domine Deus: Prophetæ dicunt eis: * Non videbitis gladium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto.

14 Et

* Infra 20. 14.

* Supra 7. 16. & 11. 14.

* Supra 5. 12. Infra 23. 17.

* *Infra*
29. 9.

14 Et dixit Dominus ad me: * Falso Prophe-
tæ vaticinantur in nomine meo: non misi eos,
& non præcepi eis, neque locutus sum ad eos:
visionem mendacem, & divinationem, & frau-
dulentiã, & seductionem cordis sui prophetant
vobis.

15 Idcirco hæc dicit Dominus de prophetis,
qui prophetant in nomine meo, quos ego non
misi, dicentes: Gladius, & fames non erit in
terra hac: In gladio & fame confumentur pro-
phetæ illi.

16 Et populi quibus prophetant, erunt proje-
cti in viis Jerusalem præ fame & gladio, & non
erit qui sepeliat eos; ipsi & uxores eorum,
filii & filia eorum, & effundam super eos malum
suum.

* *Thre.*
1. 16. &
2. 18.

17 Et dices ad eos verbum istud: * Deducant
oculi mei lacrymam per noctem & diem, & non
taceant: quoniam contritione magna contrita est
virgo filia populi mei, plaga pessima vehe-
menter.

18 Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gla-
dio: & si introiero in civitatem, ecce attenuati
fame. Propheta quoque & sacerdos abierunt in
terram quam ignorabant.

* *Supra*
8. 15.

19 Numquid projiciens abjecisti Judam? aut
Sion abominata est anima tua? quare ergo per-
cussisti nos, ita ut nulla sit sanitas? * expectavi-
mus pacem, & non est bonum: & tempus curatio-
nis. & ecce turbatio,

20 Cognovimus Domine impietates nostras, ini-
quitates patrum nostrorum, quia peccavimus
tibi.

21 Ne des nos in opprobrium propter nomen
tuum, neque facias nobis contumeliam solli glo-
riæ tuæ: recordare, ne irritum facias fœdus tuum
nobiscum.

22 Numquid sunt in sculptilibus Gentium qui
pluant? aut cœli possunt dare imbres? nonne
tu es Dominus Deus noster, quem expectavimus?
tu enim fecisti omnia hæc.

CA-

CAPUT XV.

*Nec Moysis nec Samuelis precibus flectendum
se dicit Dominus, quin populum Jerusalem tra-
dat pesti, gladio, fami, & captivitati, quia
causatus non est emendatus: conqueritur Prophe-
ta, quod fuerit occasio discordiæ, rursusque quod
annuntians verbum Dei passus sit opprobrium,
cui Dominus promittit auxilium cum vastatione
Judæorum: promittit præterea & robur, &
liberationem, ac misericordiam his, qui ad ipsum se
convertent.*

1 **ET** dixit Dominus ad me: Si steterit Moyses
& Samuel coram me, non est anima mea
ad populum istum: ejice illos a facie mea, &
egrediantur.

2 Quod si dixerint ad te: Quo egrediemur?
dices ad eos: Hæc dicit Dominus: * Qui ad mor-
tem, ad mortem: & qui ad gladium, ad gladium:
& qui ad famem, ad famem: & qui ad captivita-
tem, ad captivitatem.

* *Zach.*
11. 9.

3 Et visitabo super eos quatuor species, dicit
Dominus: Gladium ad occisionem, & canes ad
lacerandum, & volatilia cœli & bestias terræ ad
devorandum & dissipandum.

4 Et dabo eos in fervorem universis regnis ter-
ræ: * propter Manassæ filium Ezechia regis Ju-
da, super omnibus quæ fecit in Jerusalem,

* 4. *Reg.*
21. 7. 11.

5 Quis enim miserebitur tui Jerusalem? aut quis
contristabitur pro te? aut quis ibit ad rogandum
pro pace tua.

6 Tu reliquisti me, dicit Dominus, retrorsum
abiisti: & extendam manum meam super te, &
interficiam te: laboravi rogans.

7 Et dispergam eos ventilabro in portis terræ:
interfeci & disperdi populum meum, & tamen
a viis suis non sunt reversi.

8 Multiplicatæ sunt mihi viduæ ejus super are-
nam maris: induxi eis super matrem adolescen-
tis vastatorem meridie: misi super civitates re-
pente terrorem.

9 * Infirmata est quæ peperit septem, defecit
anima ejus: * occidit ei sol, cum adhuc esset
dies:

* 1. *Reg.*
2. 5.
* *Amos.*
2. 9.

dies: confusa est, & erubuit: & residuos ejus in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dominus.

10 Væ mihi mater mea: quare genuisti me, virum rixæ, virum discordiæ in univèrsa terra? non foeneravi, nec foeneravit mihi quisquam: omnes maledicunt mihi.

11 Dicit Dominus: Si non reliquæ tuæ in bonum, si non occurrat tibi in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis adversus inimicum.

12 Numquid fœderabitur ferrum ferro ab Aquilone, & æs?

13 Divitias tuas & thesauros tuos in direptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis, & in omnibus terminis tuis.

14 Et adducam inimicos tuos de terra, quam nescis: quia ignis succensus est in furore meo, super vos ardebit.

15 Tu scis Domine, recordare mei, & visita me, & tuere me ab his, qui persequuntur me, noli in patientia tua suscipere me: scito quoniam sustinui propter te opprobrium.

16 Inventi sunt sermones tui, & comedi eos, & factum est mihi verbum tuum in gaudium & in lætitiâ cordis mei: quoniam invocatum est nomen tuum super me, Domine Deus exercituum.

17 * Non sedi in concilio ludentium, & gloratus sum a facie manus tuæ: solus sedebam, quoniam comminatione replesti me.

* Psal.
1. 1. &
25. 4.

* Infra
30. 15.

18 * Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis renuit curari? facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium.

19 Propter hoc, hæc dicit Dominus: Si converteris, convertam te, & ante faciem meam stabis: & si separaveris pretiosum a vili, quasi os meum eris: convertentur ipsi ad te, & tu non converteris ad eos.

20 Et dabo te populo huic in murum æreum, fortem: & bellabunt adversum te, & non prævalebunt: quia ego tecum sum ut salvem te, & eriam te, dicit Dominus.

21 Et

21 Et liberabo te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium.

CAPUT XVI.

Prohibet Dominus ne Propheta uxorem ducat, denuntians Judæos vario mortis genere interituros, ita ut mortui non sepeliantur nec plantantur a vivis propter idololatriam patrum ac filiorum, & derelictam legem Domini: sed postea per piscatores ac venatores reducet eos Dominus in terram suam, in qua ipsi una cum gentibus constebuntur Domino peccata sua.

1 ET factum est verbum Domini ad me, dicens:

2 Non accipies uxorem, & non erunt tibi filii, & filia in loco isto.

3 Quia hæc dicit Dominus super filios & filias, qui generantur in loco isto, & super matres eorum, quæ genuerunt eos: & super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac:

4 Mortibus ægrotationum morientur: non plangentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terræ erunt: & gladio, & fame confumentur: & erit cadaver eorum in escam volatilibus cœli, & bestiis terræ.

5 Hæc enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum convivii, neque vadas ad plangendum, neque consolaberis eos: quia abstuli pacem meam a populo isto, dicit Dominus, misericordiam & miserationes.

6 Et morientur grandes, & parvi in terra ista: non sepelientur neque plangentur, & non se incident, neque calvitium fiet pro eis.

7 Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo: & non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo & matre.

8 Et domum convivii non ingrediaris, ut sedeas cum eis, & comedas & bibas:

9 Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris, & in diebus vestris vocem gaudii, &

vo-

vocem lætitiæ, vocem sponfi, & vocem spon-
sæ.

* *Supra*
5. 19.

10 Et cum annuntiaveris populo huic omnia verba hæc, & dixerint tibi: * Quare locutus est Dominus super nos omne malum gra-
de istud? quæ iniquitas nostra? & quod peccatum nostrum, quod peccavimus Domino Deo nostro?

11 Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus: & abierunt post deos alienos, & servierunt eis, & adoraverunt eos: & me dereliquerunt, & legem meam non custodierunt.

* *Supra*
7. 27.

12 Sed & vos * pejus operati estis, quam patres vestri: ecce enim ambulat unusquisque post pravitatem cordis sui mali, ut me non audiat.

13 Et ejiciam vos de terra hac in terram quam ignoratis vos, & patres vestri: & servietis ibi diis alienis die ac nocte, qui non dabunt vobis requiem.

14 Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus, & non dicetur ultra: Vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Egypti,

15 Sed vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Aquilonis, & de universis terris, ad quas ejeci eos: & reducam eos in terram suam quam dedi patribus eorum.

16 Ecce ego mittam piscatores multos, dicit Dominus, & piscabuntur eos: & post hæc mittam eis multos venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni colle, & de cavernis petrarum.

17 Quia oculi mei super omnes vias eorum: non sunt absconditæ a facia mea, & non fuit occultata iniquitas eorum ab oculis meis.

18 Et reddam primum duplices iniquitates, & peccata eorum: quia contaminaverunt terram meam in morticinis idolorum suorum, & abominacionibus suis impleverunt hæreditatem meam.

19 Domine fortitudo mea, & robor meum, & refugium meum in die tribulationis: ad te Gen-

Gentes venient ab extremis terræ, & dicent: Vere mendacium possederunt patres nostri, vanitatem, quæ eis non profuit.

20 Numquid faciet sibi homo deos, & ipsi non sunt dii?

21 Idcirco ecce ego ostendam eis per vicem hanc, ostendam eis manum meam, & virtutem meam: & scient, quia nomen mihi Dominus.

CAPUT XVII.

Judæi in peccato obstinati, & ob id vastandi dicuntur: maledictus qui confidit in homine, & benedictus qui in Deo confidit: solus Deus scrutatur corda, & cuique reddit juxta viam suam: petit propheta a Deo, in quo spem habuit, liberari, & inimicos confundi: præcipit Deus de observando sabbato, ut omnia sint ipsi Jerusalem prospera, quæ aliqui igne consumetur.

1 Peccatum Juda scriptum est stylo ferreo in ungue adamantino, exaratum super latitudinem cordis eorum, & in cornibus ararum eorum.

2 Cum recordati fuerint filii eorum ararum suarum, & lucorum suorum, lignorumque frondentium, in montibus excelsis,

3 Sacrificantes in agro: fortitudinem tuam, & omnes thesauros tuos in direptionem dabo, excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis.

4 Et relinqueris sola ab hæreditate tua, quam dedi tibi: & servire te faciam inimicis tuis in terra, quam ignoras: quoniam ignem succendisti in furore meo, usque in æternum ardebit.

5 Hæc dicit Dominus: * Maledictus homo, qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & a Domino recedit cor ejus.

6 * Erit enim quasi myricæ in deserto, & non videbit cum venerit bonum: sed habitabit in siccitate in deserto, in terra falluginis, & inhabitabili.

Tom IV.

K

7 Bene-

* *Isai.*
30. 2. &
31. 1.

Infra 48.

* *Infra*
48. 6.

7 Benedictus vir, qui confidit in Domino, & erit Dominus fiducia ejus.

* *Psal.*
1. 8.

8 * Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas: & non timebit, cum venerit aestus. Et erit folium ejus viride, & in tempore siccitatis non erit sollicitum, nec aliquando desinet facere fructum.

9 Pravum est cor omnium, & inscrutabile: quis cognoscet illud?

* 1. *Reg.*
16. 7.
Psal. 7.
10.
Apocaj.
2. 22.

10 * Ego Dominus scrutans cor, & probans renes: qui do unicuique juxta viam suam, & juxta fructum adinventionum suarum.

11 Perdix fovit quæ non peperit: fecit divitias, & non in judicio: in dimidio dierum suorum derelinquet eas, & in novissimo suo erit insipiens.

12 Solium gloriæ altitudinis a principio, locus sanctificationis nostræ:

13 Expectatio Israel Domine: omnes, qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum:

14 Sana me Domine, & sanabor: salvum me fac, & salvus ero: quoniam laus mea tu es.

15 Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Domini? veniat.

16 Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: & diem hominis non desideravi, tu scis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit.

17 Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis.

18 Confundantur, qui me persequuntur, & non confundar ego: paveant illi, & non paveam ego: induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione contene eos.

19 Hæc dicit Dominus ad me: Vade, & sta in porta filiorum populi, per quam ingrediuntur reges Juda, & egrediuntur, & in cunctis portis Jerusalem.

20 Et dice: ad eos: Audite verbum Domini

re.

reges Juda, & omnis Juda, cunctique habitatores Jerusalem, qui ingredimini per portas istas.

21 Hæc dicit Dominus: Custodite animas vestras, & nolite portare pondera in die sabbati: nec inferatis per portas Jerusalem.

22 Et nolite ejicere onera de domibus vestris in die sabbati, & omne opus non faciatis: sanctificate diem sabbati, sicut præcepi patribus vestris.

23 Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam: sed induraverunt cervicem suam, ne audirent me, & ne acciperent disciplinam.

24 Et erit: Si audieritis me, dicit Dominus, ut non inferatis onera per portas civitatis hujus in die sabbati: & si sanctificaveritis diem sabbati, ne faciatis in eo omne opus:

25 Ingredientur per portas civitatis hujus reges & principes, sedentes super folium David, & ascendentes in curribus & equis, ipsi & principes eorum, viri Juda, & habitatores Jerusalem: & habitabitur civitas hæc in sempiternum.

26 Et venient de civitatibus Juda, & de circuitu Jerusalem, & de terra Benjamin, & de campis, & de montuosis, & ab Austro, portantes holocaustum, & victimam, & sacrificium, & thus, & inferent oblationem in domum Domini.

27 Si autem non audieritis me, ut sanctificetis diem sabbati, & ne portetis onus, & ne inferatis per portas Jerusalem in die sabbati: succendam ignem in portis ejus, & devorabit domos Jerusalem, & non extinguetur.

CAPUT XVIII.

Exemplo figuli ostendit Dominus in manu sua esse domum Israel ut juxta ipsorum merita eis faciat, etiam si prius aliud se facturum dixerit: propter obstinatum Judæorum malitiam denuntiatur eis interitus: conspiratio Judæorum contra Jeremiam, ipsius quoque ad Deum lamentatio, & penarum, quæ inimicos sequentur, denuntiatio.

1 Verbum, quod factum est ad Jeremiam a Domino, dicens:

2 Surge & descende in domum figuli, & ibi audies verba mea.

3 Et descendi in domum figuli, & ecce ipse faciebat opus super rotam.

4 Et dissipatum est vas, quod ipse faciebat e luto manibus suis: conversusque fecit illud vas alterum, sicut placuerat in oculis ejus ut faceret.

5 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

* *Isaie.*
45. 9.
Rom. 9. 20.

6 * Numquid sicut figulus iste, non potero vobis facere, domus Israel, ait Dominus? ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israel.

* *Supr.*
1. 10.

7 Repente loquar adversum gentem, & adversum regnum, * ut eradicem, & destruaam, & disperdam illud.

8 Si poenitentiam egerit gens illa a malo suo, quod locutus sum adversus eam: agam & ego poenitentiam super malo, quod cogitavi, ut facerem ei.

9 Et subito loquar de gente & de regno, ut edificem & plantem illud.

10 Si fecerit malum in oculis meis, ut non audiat vocem meam: poenitentiam agam super bono, quod locutus sum, ut facerem ei.

11 Nunc ergo dic viro Juda, & habitatoribus Jerusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego fingo contra vos malum, & cogito contra vos cogitationem: * revertatur unusquisque a via sua mala, & dirigite vias vestras, & studia vestra.

* *4. Reg.*
17. 13.
Infra. 25.
5. & 35.
15.
Jone. 3. 9.

12 Qui dixerunt: Desperavimus: post cogitationes enim nostras ibimus, & unusquisque pravitatem cordis sui mali faciemus.

13 Ideo hæc dicit Dominus: Interrogate gentes: Quis audivit talia horribilia, quæ fecit nimis virgo Israel?

14 Numquid deficiet de petra agri nix Libani? aut evelli possunt aquæ erumpentes frigida & defluentes?

15 Quia oblitus est mei populus meus, frustra libantes, & impingentes in viis suis, in semini.

mitis sæculi, ut ambularent per eas in itinere non trito:

16 * Ut fieret terra eorum in desolationem, & in sibilum sempiternum: omnis qui præterierit per eam, obstupescet, & movebit caput suum.

* *Isaie.*
10. 8. &
49. 13. &
50. 13.

17 Sicut ventus urens dispergam eos coram inimico: dorsum, & non faciem ostendam eis in die perditionis eorum.

18 Et dixerunt: Venite, & cogitemus contra Jeremiam cogitationes: non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a propheta: venite, & percutiamus eum lingua, & non attendamus ad universos sermones ejus.

19 Attende Domine ad me, & audi vocem adversariorum meorum.

20 Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ? Recordare, quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & averterem indignationem tuam ab eis.

21 Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladii: fiant uxores eorum absque liberis, & viduæ: & viri earum interficiantur morte: juvenes eorum confodiantur gladio in prælio.

22 Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderunt foveam, ut caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis.

23 Tu autem Domine scis omne consilium eorum adversum me in mortem: ne propitius iniquitati eorum, & peccatum eorum a facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

CAPUT XIX.

Jeremias per langunculam terream, quam fregit, ostendit populum Jerusalem perdendum gladio & fame in obidione, in qua patres filios comedant, propter multiplicem ipsorum idololatriam & contemptum verbi Dei.

1 Hæc dicit Dominus: Vade, & accipe lagunculam figuli testeam a junioribus populi, & a senioribus sacerdotum:

2 Et egredere ad vallem filii Ennom, quæ est juxta introitum portæ fœtilis: & prædicabis ibi verba, quæ ego loquar ad te.

3 Et dices: Audite verbum Domini reges Juda, & habitatores Jerusalem: hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita ut omnis, qui audierit illam, tinniant aures ejus:

4 Eo quod dereliquerint me, & alienum fecerint locum istum: & libaverunt in eo diis alienis, quos nescierunt ipsi, & patres eorum, & reges Juda: & repleverunt locum istum sanguine innocentum.

5 Et ædificaverunt excelsa Baalim ad comburendos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum.

6 Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus: & non vocabitur amplius locus iste, Topheth, & vallis filii Ennom: sed vallis occisionis.

7 Et dissipabo consilium Juda & Jerusalem in loco isto: & subvertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum, & in manu quærentium animas eorum, & dabo cadavera eorum escam volatilibus cœli, & bestiis terræ.

8 * Et ponam civitatem hanc in stuporem, & in sibilum: omnis, qui præterierit per eam, obstupescet, & sibilabit super universa plaga ejus.

9 Et cibabo eos carnibus filiorum suorum, & carnibus filiarum suarum: & unusquisque carnem amici sui comedet in obsidione, & in angustia, in qua concludent eos inimici eorum, & qui quærunt animas eorum.

10 Et conteres lagunculam in oculis virorum, qui ibunt tecum.

11 Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Sic conteram populum istum, & civitatem istam, sicut conteritur vas figuli, quod non potest ultra instaurari: & in Topheth sepe-

• Supr.
18. 16.
Infra.
41. 13.
54. 13.

lientur, eo quod non sit alius locus ad sepeliendum.

12 Sic faciam loco huic, ait Dominus, & habitatoribus ejus: & ponam civitatem istam sicut Topheth.

13 Et erunt domus Jerusalem, & domus regum Juda sicut locus Topheth, immundæ: omnes domus, in quarum domatibus sacrificaverunt omni militiæ cœli, & libaverunt libamina diis alienis.

14 Venit autem Jeremias de Topheth, quo miserat eum Dominus ad prophetandum, & stetit in atrio domus Domini, & dixit ad omnem populum:

15 Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam super civitatem hanc, & super omnes urbes ejus universa mala, quæ locutus sum adversum eam: quoniam induraverunt cervicem suam, ut non audirent sermones meos.

CAPUT XX.

Percussus Jeremias mittitur a Phassur in nervum, & ab eodem eductus vaticinatur illi tanquam pseudopropheta, & omnibus amicis ejus, totique Judææ captivitatem Babylonicam: conqueritur se rideri & pati opprobrium ac persecutionem ob verbum Domini; maledicitque diei nativitatis sue.

1 ET audivit Phassur filius Emmer sacerdos, qui constitutus erat princeps in domo Domini, Jeremiam prophetantem sermones istos.

2 Et percussit Phassur Jeremiam prophetam, & misit eum in nervum, quod erat in porta Benjamin superiori, in domo Domini.

3 Cumque illuxisset in crastinum: eduxit Phassur Jeremiam de nervo, & dixit ad eum Jeremias: Non Phassur vocavit Dominus nomen tuum, sed pavorem undique.

4 Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo te in pavorem, te & omnes amicos tuos: & corruent gladio inimicorum suorum, & oculi tui videbunt; & omnem Judam dabo in manum regis Babylonis: & traducet eos in Babylonem, & percutiet eos gladio.

5 Et dabo universam substantiam civitatis hujus & omnem laborem ejus, omneque pretium, & cunctos thesauros regum Juda dabo in manu inimicorum eorum: & diripient eos, & tollent, & ducent in Babylonem.

6 Tu autem Phassur, & omnes habitatores domus tuæ ibitis in captivitatem: & in Babylonem venies, & ibi morieris, ibique sepelieris tu, & omnes amici tui, quibus prophetaffi mendacium.

7 Seduxisti me Domine, & seductus sum: fortior me fuisti, & invaluisti: factus sum in derisum tota die, omnes subsannant me.

8 Quia jam olim loquor, vociferans iniquitatem, & vastitatem clamito: & factus est mihi sermo Domini in opprobrium, & in derisum tota die.

9 Et dixi: non recordabor ejus, neque loquar ultra in nomine illius: & factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, claususque in ossibus meis: & defeci, ferre non sustinens.

10 Audiui enim contumelias multorum, & terrorem in circuitu: Persequimini, & persequamur eum: ab omnibus viris, qui erant pacifici mei, & custodientes latus meum: si quo modo decipiatur, & prævaleamus adversus eum, & consequamur ultionem ex eo.

11 Dominus autem mecum est quasi bellator fortis: idcirco qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: confundentur vehementer, * quia non intellexerunt opprobrium sempiternum, quod nunquam delebitur.

12 Et tu Domine exercituum * probator justi, qui vides renes & cor: videam quæso ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam.

13 Cantate Domino, laudate Dominum: quia liberavit animam pauperis de manu majorum.

14 * Maledicta dies, in qua natus sum: dies, in qua peperit me mater mea, non sit benedicta.

15 Maledictus vir, qui annuntiavit patri meo, dicens: Natus est tibi puer masculus: & quasi gaudio lætificavit eum.

15 Sit

16 Sit homo ille ut sunt civitates, quas subvertit Dominus, & non poenituit eum: audiat clamorem mane, & ululatum in tempore meridiano:

17 Qui non me interfecit a vulva: ut fieret mihi mater mea sepulchrum, & vulva ejus conceptus æternus.

18 Quare de vulva egressus sum, ut viderem laborem & dolorem, & confunderentur in confusione dies mei?

CAPUT XXI.

Respondet Jeremias nuntiis Sedecia regis super obsidione regis Nabuchodonosor, Judam vastandam peste, gladio, fame & captivitate, solisque eos viros qui transfugerint ad Chaldaeos: hortatur etiam, ut faciant judicium, ne indignatio Domini penitus ipsos consumat.

1 **V**erbum, quod factum est ad Jeremiam a Domino, quando misit ad eum rex Sedecias Phassur filium Melchire, & Sophoniam filium Maaſia sacerdotem, dicens:

2 Interroga pro nobis Dominum, quia Nabuchodonosor rex Babylonis præliatur adversum nos: si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua, & recedat a nobis.

3 Et dixit Jeremias ad eos: Sic dicetis Sedecia:

4 Hæc dixit Dominus Deus Israel: Ecce ego convertam vasa belli, quæ in manibus vestris sunt, & quibus vos pugnatis adversum regem Babylonis, & Chaldaeos, qui obsident vos in circuitu murorum: & congregabo ea in medio civitatis hujus.

5 Et debellabo ego vos in manu extenta, & in brachio forti, & in furore, & in indignatione, & in ira grandi.

6 Et percutiam habitatores civitatis hujus, homines & bestia pestilentia magna morientur.

7 Et post hæc ait Dominus: Dabo Sedeciam regem Juda, & servos ejus, & populum ejus, & qui derelicti sunt in civitate hac a peste, & gladio, & fame, in manu Nabuchodonosor regis

K 5

Ba-

* *Infra.*
23. 40.

* *Supr.*
11. 20. 17
1c.

Job. 3. 2.

Babylonis, & in manu inimicorum eorum, & in manu quærentium animam eorum, & percutiet eos in ore gladii, & non flectetur, neque parceret, nec miserebitur.

3 Et ad populum hunc dices: Hæc dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vitæ, & viam mortis.

* *Infra.*
28. 2.

9 * Qui habitaverit in urbe hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem egressus fuerit, & transfugerit ad Chaldæos, qui obsident vos, vivet, & erit ei anima sua, quasi spoliolum.

10 Posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum, & non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babysonis dabitur, & exuret eam igni.

11 Et domui regis Juda: Audite verbum Domini,

* *Infra.*
22. 3.

12 Domus David, hæc dicit Dominus: * Judicate mane judicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantis: ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succendatur. & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum.

13 Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque campestris, ait Dominus, qui dicitis: Quis percutiet nos? & quis ingreditur domos nostras?

14 Et visitabo super vos juxta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus: & succendam ignem in saltu ejus: & devorabit omnia in circuitu ejus.

CAPUT XXII.

Hortatur regem Juda & populum ejus, ut faciant judicium & justitiam, quo omnia prospere ipsius succedant; alioqui erunt omnes in direptionem: quodque Sellum sive Joakim filius Josiæ regis Juda non sit in Jerusalem reversurus: increpat eos qui ex injustitia ædificant, promittentes sibi felicitatem patrum justorum: vaticinatur adversus impium Joakim filium Josiæ, quod sepultura sit cariturus, & hujus filius impiissimus Jechonias cum matre ducturus in Babylonem, ibique moriturus.

1 Hæc dicit Dominus: Descende in domum regis Juda, & loqueris ibi verbum hoc.

2 Et

2 Et dices: Audi verbum Domini rex Juda, qui sedes super solium David: tu & servi tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas.

3 Hæc dicit Dominus: * Facite judicium & justitiam, & liberate vi oppressum de manu calumniatoris: & advenam, & pupillum, & viduam nolite contristare, neque opprimatis inique: & sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto.

* *Supra.*
21. 12.

4 Si enim facientes feceritis verbum istud, ingredientur per portas domus hujus reges sedentes de genere David super thronum ejus, & ascendes currus & equos, ipsi & servi, & populus eorum.

5 Quod si non audieritis verba hæc: in metipso juravi, dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc.

6 Quia hæc dicit Dominus super domum regis Juda: Galaad tu mihi caput libani: si non posuero te solitudinem, urbes inhabitabiles.

7 Et sanctificabo super te interficientem virum, & arma ejus: & succident electas cedros tuas, & precipitabunt in ignem.

8 Et pertransibunt gentes multæ per civitatem hanc: & dicet unusquisque proximo suo: * Quare fecit Dominus sic civitati huic grandi?

* *Deut.*
29. 24. 3.
Reg. 9. 8.

9 Et respondebunt: Eo quod dereliquerint pactum Domini Dei sui, & adoraverint deos alienos, & servierint eis.

10 Nolite flere mortuum, neque lugeatis super eum fletu: plangite eum, qui egreditur, quia non revertetur ultra, nec videbit terram nativitatis suæ.

11 Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium Josiæ regem Juda, qui regnavit pro Josiæ patre suo, qui egressus est de loco isto. Non revertetur huc amplius:

12 Sed in loco, ad quem transfuli eum, ibi morietur, & terram istam non videbit amplius.

13 Væ qui ædificat domum suam in injustitia, & œcnacula sua non in iudicio: amicum suum opprimet frustra, & mercedem ejus non reddet ei.

14 Qui dicit: Ædificabo mihi domum latam, &

œ-

cœnacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia cedrina, pingitque sinopide.

15 Numquid regnabis, quoniam confers te cetro? pater tuus numquid non comedit & bibit, & fecit iudicium & iustitiam tunc, cum bene eratis?

16 Iudicavit causam pauperis & egeni in bonum suum: numquid non ideo quia cognovit me, dicit Dominus?

17 Tui vero oculi & cor ad avaritiam, & ad sanguinem innocentem fundendum, & ad calumniam, & ad cursum mali operis.

18 Propterea hæc dicit Dominus ad Joakim filium Josiæ regem Juda: Non plangent eum: Væ frater & væ soror: non concrepabunt ei: Væ Domine, & væ inclyte.

19 Sepultura afini sepelietur, putrefactus & projectus extra portas Jerusalem.

20 Ascende Libanum, & clama: & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeuntes, quia contriti sunt omnes amatores tui.

21 Locutus sum ad te in abundantia tua; & dixisti: Non audiam: hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam:

22 Omnes pastores tuos pascet ventus, & amatores tui in captivitatem ibunt: & tunc confunderis, & erubesces ab omni malitia tua.

23 Quæ sedes in Libano, & nidificas in cedris, quomodo congenuisti cum venissent tibi dolores, quasi dolores parturientis?

24 Vivo ego, dicit Dominus: quia si fuerit Jechonias filius Joakim regis Juda, annulus in manu dextera mea, inde evellam eum.

25 Et dabo te in manu quærentium animam tuam, & in manu quorum tu formidas faciem, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu Chaldæorum.

26 Et mittam te, & matrem tuam, quæ genuit te, in terram alienam, in qua nati non estis, ibique moriemini:

27 Et in terram, ad quam ipsi levant animam suam, ut revertantur illuc: non revertentur.

28 Numquid vas fictile atque contritum vir iste Jechonias? numquid vas absque omni voluptate?

ptate? quare abjecti sunt ipse & semen ejus, & projecti in terram, quam ignoraverunt?

29 Terra, terra, terra, audi sermonem Domini.

30 Hæc dicit Dominus: Scribe virum istum sterilem, virum, qui in diebus suis non prosperabitur: nec enim erit de femine ejus vir, qui qui sedeat super solum David, & potestatem habeat ultra in Juda.

CAPUT XXIII.

Conminatur Dominus pastoribus qui gregem dispergunt ac lacerant, promittens se redacturum reliquias gregis ad locum suum, ac suscitaturum pastores, & germen David justum, sub quo magna fruuntur felicitate: vaticinatur quoque pseudopropheta æternum opprobrium, qui populum decipiunt, volentes ut obliviscatur nominis Domini; & prophætant absque Dei voluntate, sermonem Domini Onus appellantes.

1 **V**Æ pastoribus, qui disperdunt & dilacerant gregem pascuæ meæ, dicit Dominus. *Ezech. 13. 3. & 34. 2.*

2 Ideo hæc dicit Dominus Deus Israel ad pastores, qui pascunt populum meum: Vos disperdistis gregem meum, & ejecistis eos, & non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus.

3 Et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris, ad quas ejecero eos illuc: & convertam eos ad rura sua: & crescent & multiplicabuntur.

4 * Et suscitabo super eos pastores, & pascunt eos: non formidabunt ultra, & non pavebunt: & nullus quæretur ex numero, dicit Dominus. *Supra. 3. 15.*

5 * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & suscitabo David germen justum: & regnabit rex, & sapiens erit: & faciet iudicium & iustitiam in terra. *Isai. 40. 2. & 47. 11. & 45. 8.*

6 In diebus illis salvabitur Juda, & * Israel habitabit confidenter: & hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dominus justus noster. *Infra. 33. 14. Ezech. 34. 12. Dan. 9. 24. Joan. 1. 45.*

7 Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Dominus, & non dicent ultra: Vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Ægypti: *Deut. 32. 24.*

8 Sed:

* *Supra*
16. 14.

8 Sed: * Vivit Dominus, qui eduxit & adduxit semen domus Israel de Terra Aquilonis, & de cunctis terris, ad quas ejecerant eos illi: & habitabunt in terra sua.

9 Ad prophetas: Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea: factus sum quasi vir ebrius, & quasi homo madidus a vino a facie Domini, & a facie verborum sanctorum ejus.

10 Quia adulteris repleta est terra, quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arva deserti: factus est curfus eorum malus, & fortitudo eorum dissimilis.

11 Propheta namque & sacerdos polluti sunt: & in domo mea inveni malum eorum, ait Dominus.

12 Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris: impellentur enim, & corruent in ea: afferam enim super eos mala, annum visitationis eorum, ait Dominus.

13 Et in prophetis Samarizæ vidi fatuitatem, prophetabant in Baal, & decipiebant populum meum Israel.

14 Et in prophetis Jerusalem vidi similitudinem adulterantium, & iter mendacii: & confortaverunt manus pessimorum, ut non converteretur unusquisque a malitia sua: facti sunt mihi omnes ut Sodoma, & habitatores ejus quasi Gomorrha.

15 Propterea hæc dicit Dominus exercituum ad prophetas: * Ecce ego cibabo eos absinthio, & potabo eos felle: a prophetis enim Jerusalem egressa est pollutio super omnem terram.

16 Hæc dicit Dominus exercituum: * Nolite audire verba prophetarum, qui prophetant vobis, & decipiant vos: visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini.

17 Dicunt his, qui blasphemant me: Locutus est Dominus, * Pax erit vobis; Et omni, qui ambulat in pravitate cordis sui, dixerunt: Non veniet super vos malum.

18 Quis enim affuit in consilio Domini, & vidit

* *Infra*
27. 9. &
29. 8.

* *Supra*
5. 12. &
14. 13.

dit & audivit sermonem ejus? quis consideravit verbum illius & audivit?

19 * Ecce turbo Dominicæ indignationis egre-diatur, & tempestas erumpens super caput impiorum veniet.

20 Non revertetur furor Domini usque dum faciat, & usque dum compleat cogitationem cordis sui: in novissimis diebus intelligetis consilium ejus.

21 * Non mittebam prophetas, & ipsi cur-rebant: non loquebar ad eos, & ipsi propheta-bant.

22 Si stetissent in consilio meo, & nota fecis-sent verba mea populo meo, avertissem utique eos a via sua mala, & a cogitationibus suis pess-imis.

23 Putasne Deus e vicino ego sum, dicit Do-minus? & non Deus de longe?

24 Si occultabitur vir in absconditis: & ego non videbo eum, dicit Dominus? numquid non cælum & terram ego impleo, dicit Domi-nus?

25 Audivi quæ dixerunt prophetæ, prophetan-tes in nomine meo mendacium, atque dicentes: Somniavi, somniavi.

26 Usquequo istud est in corde prophetarum vaticinantium mendacium, & prophetantium se-ductiones cordis sui?

27 Qui volunt facere, ut obliviscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum, quæ narrat unusquisque ad proximum suum: sicut oblitii sunt patres eorum nominis mei propter Baal.

28 Propheta, qui habet somnium, narret som-nium: & qui habet sermonem meum, loquatur sermonem meum vere: quid paleis ad triticum, dicit Dominus?

29 Numquid non verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus: & quasi malleus conterens pe-tram?

30 Propterea ecce ego ad prophetas, ait Domi-nus: qui furantur verba mea unusquisque a proximo suo,

* *Infra*
30. 14.

* *Infra*
27. 15.
& 29. 9.

31 Ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui assumunt linguas suas, & ajunt: Dicit Dominus.

32 Ecce ego ad prophetas somniantes mendacium, ait Dominus, qui narraverunt ea, & seduxerunt populum meum in mendacio suo, & in miraculis suis: cum ego non misissem eos, nec mandassem eis, qui nihil profuerant populo huic, dicit Dominus.

33 Si igitur interrogaverit te populus iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens: Quod est onus Domini? dices ad eos: Vos estis onus. Projiciam quippe vos, dicit Dominus.

34 Et propheta, & sacerdos, & populus qui dicit: Onus Domini: visitabo super virum illum, & super domum ejus.

35 Hæc dicetis unusquisque ad proximum, & ad fratrem suum: Quid respondit Dominus? & quid locutus est Dominus?

36 Et onus Domini ultra non memorabitur: quia onus erit unicuique sermo suus: & pervertistis verba Dei viventis, Domini exercituum Dei nostri.

37 Hæc dices ad prophetam: Quid respondi tibi Dominus? & quid locutus est Dominus?

38 Si autem onus Domini dixeritis: propter hoc hæc dicit Dominus: Quia dixistis sermonem istum: Onus Domini: & misi ad vos, dicens: Nolite dicere: Onus Domini:

39 Propterea ecce ego tollam vos portans, & derelinquam vos, & civitatem, quam dedi vobis, & patribus vestris a facie mea.

40 * Et dabo vos in opprobrium sempiternum, & in ignominiam æternam, quæ numquam oblivione delebitur.

CAPUT XXIV.

Calathus bonarum ficuum designat captivos in Babylonia Judæos, quos dicit Dominus se redurum in terram suam, qui toto corde ad ipsum revertentur: calathus autem malarum ficuum significat eos qui manserant Jerosolymis, ac proflea

* Supra
20. 11.

flea fugerant in Ægyptum, quos dicit se datum in opprobrium & maledictionem.

1 O Stendit mihi Dominus: & ecce duo calathi pleni ficis, positi ante templum Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylo- nis Jechoniam filium Joakim regem Juda, & principes ejus, & fabrum, & inclusorem de Jerusalem, & adduxit eos in Babylonem.

2 Calathus unus ficus bonas habebat nimis, ut solent ficus esse primi temporis: & calathus unus ficus habebat malas nimis, quæ comedi non poterant, eo quod essent male.

3 Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides Jeremia? Et dixi: Ficus, ficus bonas, bonas valde: & malas, malas valde: quæ comedi non possunt, eo quod sunt male.

4 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

5 Hæc dicit Dominus Deus Israel: Sicut ficus hæc bonæ: sic cognoscam transmigrationem Juda, quam emisi de loco isto in Terram Chaldæorum, in bonum.

6 Et ponam oculos meos super eos ad placandum, & reducam eos in terram hanc: & ædificabo eos, & non destruaam, & plantabo eos, & non evellam.

7 Et dabo eis cor ut sciant me, quia ego sum Dominus: * & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum: quia revertentur ad me in toto corde suo.

8 * Et sicut ficus pessimæ, quæ comedi non possunt, eo quod sint malæ: hæc dicit Dominus, sic dabo Sedeciam regem Juda, & principes ejus: & reliquos de Jerusalem, qui remanserunt in urbe hac, & qui habitant in Terra Ægypti.

9 Et dabo eos in vexationem, afflictionemque omnibus regnis terræ: in opprobrium, & in parabola, & in proverbium, & in maledictionem in universis locis, ad quæ ejeci eos.

10 Et mittam in eis gladium, & famem, & pestem: donec consumantur de terra, quam dedi eis, & patribus eorum.

Tom IV.

L

CA.

* Supra
7. 23.
Infra 48.
6.

* Infra
29. 17.